

L'ensenyament d'idiomes

Aviat farà dues dècades que l'Escola Oficial d'Idiomes de Figueres ensenya, amb gran satisfacció, anglès, francès i alemany al públic adult de la ciutat i de la comarca. Ubicat els primers anys a la Fundació Clerch i Nicolau del carrer Nou, avui, amb el Centre de Formació Integrat Ferran Sunyer i Balaguer, comparteix les instal·lacions del nou edifici que es va erigir a la sortida cap a Roses.

Text > **JOAN FERRERÓS**, filòleg

Fotos > **JOAN JUANOLA**

L'Escola Oficial d'Idiomes de Figueres (EOIF) existeix des del 2003. A la província ja hi ha la de Girona, de 1983; la d'Olot, de 2002; les de Blanes i de Sant Feliu de Guíxols, de 2003, i les de Ripoll (que avui depèn de l'olotina) i de Banyoles, de 2005. L'alt-empordanesa va tenir la primera seu al carrer Nou, a la Fundació Clerch i Nicolau; l'edifici va ser construït per la comunitat anglicana de Figueres —una petita espadanya ho recorda—, i des del 1932 i gràcies al llegat de Joan Clerch i Nicolau, ha estat seu de l'Escola d'Arts i Oficis, del Centre de Formació Professional —avui institut— Narcís Monturiol quan va començar i, com hem dit, de l'EOIF. Quant a aquesta darrera, la necessitat i el desig de disposar de més aules i d'un espai propi van culminar el 2003 amb les noves instal·lacions del número 3 de la ronda Sud de la vila. El canvi va ser possible durant la presidència espanyola de Rodríguez Zapatero; aprofitant la bonança econòmica administrativa del moment, es va poder projectar l'edifici nou després de l'acord a què van arribar l'Ajuntament i la Generalitat. L'EOIF no disposa de les instal·lacions en exclusiva, perquè les comparteix amb el Centre de Formació Integrat Ferran Sunyer i Balaguer, dedicat a la memòria del gran i molt desconegut matemàtic.

Joan Solanich, el director i professor de francès de la casa, em rep al seu despatx i de seguida evidència la passió amb què es dedica a ambdues tasques. Està content de la bona recepció que

>> Imatge exterior de l'Escola Oficial d'Idiomes de Figueres, amb la frase d'Horaci posteriorment divulgada per Kant: «Atreix-te a saber».

l'EOIF ha merescut i mereix a Figueres i a la comarca per l'eficàcia en l'aprenentatge d'idiomes. Li estranya que, al revés del que passa en les altres viles esmentades, a Figueres cap rètol no recorda ni indica la ubicació de l'EOIF que freqüenten uns sis-cents alumnes de la comarca, que hi cursen els estudis de francès, anglès i alemany. Destaca la particularitat del centre que dirigeix en relació amb les altres escoles oficials d'idiomes d'arreu del país: l'Alt Empordà limita amb França, ço és, viu en íntim contacte amb la república veïna; rep un important percentatge de turisme francès que hi té segones

residències o hi passa les diverses vacances de què, segons cada professió, gaudeixen els veïns del nord; i encara —passem per alt aquests mesos de la COVID-19— regularment molts francesos baixen els dijous a Figueres per comprar al mercat, i els caps de setmana es reparteixen arreu de la comarca per dinar o sopar als restaurants que hi ha, que aprecien tant. Tot això fa —prosegueix el director— que, a la comarca, el francès no hagi estat mai una llengua de les que s'aprenen per si de cas, per si un dia es fa necessària, per si es fa un viatge..., perquè resulta que a l'Alt Empordà la llengua de Vol-

>> La biblioteca ofereix revistes, llibres i vídeos en francès, anglès i alemany, les tres llengües que s'ensenyen a l'escola.

taire és, llevat de la pròpia, la que s'hi utilitza més, i això té imbricacions immediates amb el comerç, l'hostaleria, la restauració, els afers immobiliaris... Venim d'uns quants segles en què el francès era gairebé l'única llengua que poc o molt s'aprenia en l'escolarització entre el Pirineu i Algesires. Sobretot des de mitjan segle XIX, va ser l'idioma que més o menys es cursava en els estudis mitjans de batxillerat que l'Estat va establir en els centres que després esdevindrien instituts públics —com ara el de Figueres, el més antic d'Espanya (1839)— i en els centres privats. Però als anys setanta i sobretot els vuitanta del segle passat, es va posar de moda l'anglès en escoles i instituts, i el francès es va deixar molt de banda. A la comarca, per les raons esmentades, aquest absurd sembla que es va corregint i la llengua de molts dels visitants setmanals i vacacionals va recuperant l'espai que aconsella la lògica pràctica.

Un desig que expressa el director és que l'EOIF pugui oferir cursos d'espanyol per a estrangers. N'hi ha demanda per part dels forasters que s'han establert a la comarca, sobretot a la costa, on regenten negocis relacionats amb el turisme o hi treballen. De moment, aquests cursos encara no es poden fer.

Joan Solanich, que també és el coordinador de la Junta Territorial de Directors d'EOI, remarca les especificitats pedagògiques de la casa, i que podem sintetitzar a insistir més en competències idiomàtiques que en les tasques clàssiques: si se'm permet, més pràctica que no pas gramàtica. Han elaborat un pla de qualitat i millora, vetllen particularment per la bona gestió de l'EOIF i se sotmeten a les anàlisis

periòdiques de l'auditoria Buro Veritas, perquè si en superen els paràmetres obtenen el segell de qualitat.

Els cursos d'anglès, francès i alemany que ofereix l'EOIF s'adrecen sobretot al públic adult, tot i que a partir dels catorze anys s'hi pot cursar una llengua diferent de la que es fa a l'escola, i a partir dels setze, qualsevol idioma que l'alumne esculli. En general, per accedir als cursos segueixen els requisits comuns a totes les EOI: matricular-se de primer o, si hom pretén inscriure's a un curs superior, presentar la documentació que n'acrediti estudis previs o sotmetre's a un test de nivell. Cada curs té una durada d'unes cent trenta hores que es reparteixen en cinquanta-sis sessions a raó de dues setmanals de dues hores i un quart, de setembre a maig; les franges horàries són de 16.00 a 18.15 i de 18.30 a 20.45 hores. L'alumnat es distribueix en dos grups, el de dilluns i dimecres, i el de dimarts i dijous. Els estudiants

disposen d'una biblioteca amb més de tres mil llibres, mil sis-cents revistes, diaris, vídeos, mil DVD, sis-cents CD i, en general, de material per practicar les tres llengües que s'imparteixen a l'escola. També d'una aula d'informàtica amb connexió a Internet i wifi oberta a tot l'edifici. Les classes comencen a final de setembre i duren fins al catorze de juny, de dilluns a dijous de 14.00 a 20.00 hores; els divendres es fan activitats de 9.00 a 14.00 hores. L'assistència a classe és obligatòria; per poder optar a l'avaluació continuada cal com a mínim haver assistit al 70 % de les classes i haver fet les tasques proposades al llarg del curs. Altrament, l'alumne té dret a una prova final en la qual ha de superar una qualificació del 65 % del total i del 70 % en l'expressió escrita i oral per aprovar. De més, l'EOIF organitza altres activitats, com ara els cursos de diverses llengües adreçats al professorat en actiu impulsats pel Departament d'Educació.

Escola Oficial d'Idiomes de Figueres

- Centre públic
- Inici: 2003
- Ronda Sud, 3 (Centre de Formació Integrat Ferran Sunyer i Balaguer). 17600 Figueres
- Tel.: 972 512 124
- A/e: eoifigueres@xtec.cat
- Web: <https://agora-eoi.xtec.cat/eoifigueres>
- Anglès, francès i alemany
- Sis-cents alumnes
- Deu professionals i dos de suport